

Slags Ting, nej, I maa sørge for at indrette det saaledes, at I bruge ikke alene det Tal, I ere, men den Magt, I have, for at faa noget udrettet, thi med det gode saa I ikke noget af os. Jeg siger, det er af den Slags Udtalelser, som i ganske jærlig Grad er egnet til at fremkalde det Klassehad, som det ærede Medlem ved andre Lejligheder beklager sig over. Men jeg siger: naar vi understøtte andre Mennesker, andre Institutioner, understøtte landøkonomiske Foreninger, Industriforeninger og alle de mange forskellige Institutioner, som understøttes fra Statens Side, saa spørger man jo ikke: ere de Mennesker Venstremænd eller Højremænd? Vi sige: er det Formaal, de have, et saadant, at Staten og Samfundet kan have nogen Interesse af at støtte dem, og saa gør man det uden Hensyn til, hvad de Mennesker ellers mene i Politiken. Ja, jeg ved naturligtvis nok, at da det i sin Tid, f. Eks. drejede sig om fra Statens Side at hde Tilskud til Højskolerne, var der nogle, der vare mislielbige. Men det har man fra dette Tings Side efterhaanden faaet ind i en anden Gænge. Det er ganske naturligt, at en Regering, saa længe den har fri Hænder, heller vil støtte sine Venner — det er menneskeligt i hvert Fald — end dem, den ikke betragter som sine Venner. Jeg kan imidlertid ikke forstaa, at en Del Samfundsborgere, fordi de have en anden politisk Opfattelse end det ærede Medlem for Fredensborg (S. Hage) eller den, som gælder i Regeringen, skulde have mindre Krav paa, at der tages Hensyn til dem fra Statens Side end de øvrige Statsborgere, naar de bære de almindelige Samfundsbuhyrder; det skal det ærede Medlem have meget vanskeligt ved at begrunde.

S. Hage: Ja, jeg kan begynde med det ærede Medlems Slutningsord. Jeg har selvfølgelig ikke sagt, at Arbejderorganisationerne under nogen Form ikke kunne faa Penge af Staten til Understøttelse i en eller anden Retning uden med det onde — saadant vilde det ærede Medlem udlægge det. Nej, hvad jeg sagde, er, at med det gode kunne Jagsforeningerne ikke forlange at blive anerkendte som upartiske Uddelere af Statens Midler. Det er det, jeg har sagt, og jeg vilde virkelig sige affurat det samme, hvis man vilde foreslaa Højreforeninger og konservatve Klubber og lignende politiske Foreninger til at forestaa Uddelingen af Statens Penge. Saa vilde jeg sige: Nej, med det gode vil jeg aldrig udlevere Partiforeninger Statens Penge til upartisk Fordeling, og

hvad Jagsforeningerne ellers kunne udrette, kan det dog ikke bestrides, at det er Partiforeninger, som udelukkende ere anlagte paa de paagældendes Interesser uden at bryde sig det allermindste om Samfundets Interesser i Almindelighed. Dette kan for saa vidt være berettiget, men de trænge sandelig til Modvægt i det øvrige Samfund, og at de skulde kunne optræde som upartiske Fordelere af Statens Penge, bestrider jeg.

Naar det ærede Medlem mente, at „Socialdemokraten“ ikke var stærkere i sine Udtryk, end den officielle eller officiose Presse, hvad man nu vil kalde den, undertiden har været, skal jeg ikke komme vidtløst ind paa det; men der er jo heller ingen, der foreslaar, at enten det ene eller det andet Bladkonfortium eller det Parti, der staar dem nær, skal nyde en saadan Begunstigelse, som man fra det ærede Medlems og hans Partis Side fordrer for de Foreninger, der udgive „Socialdemokraten“. Det er det, det ærede Medlem hele Tiden glemmer, at det er et bestemt Parti, som har sat sig i Modsetning til det øvrige Samfund. Det kan nu det ærede Medlem fra sit Standpunkt betragte som rigtigt og nødvendigt; men han kan ikke forlange at indtage nogen Dommers Stilling, eller at saadanne Foreninger skulle være Dommere i saadanne Spørgsmaal.

Over for det ærede Medlems Ytring om, at vi ikke have bidraget til Løsning af saadanne Spørgsmaal, vil jeg paaftaa, at de Bidrag, der ere givne til Løsning af adskillige vigtige Arbejderspørgsmaal, ere netop givne fra anden Side og ikke fra det ærede Medlems og hans Benner Side. Hele Løsningen af Sygefasespørgsmaalet ved jeg ikke om det ærede Medlems Parti har nogen synderlig Andel i; men jeg ved, at alle de andre Partier vare enige om at faa Loven gennemført. Jeg ved, at Ulykkesforsikringsloven, som for Djeblicket har en Mulighed for at blive gennemført, skyldes i Virkeligheden, foruden den almindelige Stemning, blandt andet et Medlem af det Parti, hvortil jeg hører. At det skulde være tilstrækkeligt, at man peger paa en Brøst i Samfundet, en Vanskelighed i Samfundsholdene og saa forlanger Statens Penge ganske i Almindelighed til de Foreninger, hvor man faar sine særlige Interesser varetagne, bestrider jeg. Det er ikke noget Bidrag til Løsningen af Spørgsmaalet, og det ærede Medlem gav, forekommer det mig, et saa eklatant Bevis paa, hvor lidt han har bekræftet sig med dette Spørgsmaal, at jeg blev ganske forbavset derover. Idet han